

AdventInfo

A Hetednap Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2005. november 5.

Krisztussal járni, szolgálva várni!

A reménység útja

Beszámoló a Generál Konferencia őszi üléséről

„A reménység útja” mottót kapta a Generál Konferencia Végrehajtó Bizottságának 2005. évi ülése. Ez a téma vezette az áhítatok előadóit, akik között Jan Paulsen testvér, a GK elnöke nyitotta meg a sort október 7-én, pénteken este.

Az évi ülésnek az adott külön jelentőséget, hogy a GK ötvenkénti ülésszakának évében ez a testület tölti be a világgökösség intézményei életében a választókonferencia szerepét. A bizottság megerősítette a GK-hoz tartozó iskolák, kiadók, médiaközpontok és egyéb szolgálatok vezető tisztviselőit. Mindez jelentősebb személyi változások nélkül történt, ahogy ezt már megszokhattuk. Jelentősnek mondható viszont az a változás, hogy

Jan Paulsen testvér, a Generál Konferencia elnöke megnyitó beszédében szól a bizottság tagjaihoz. (Fotó: Ray Dabrowski/ANN)

Michael L. Ryan alelnök a *Mondd el a világnak!* elnevezésű misszióprogramról beszél az egybegyűlteknek. (Fotó: Reger C. Smith/ANN)

a Végrehajtó Bizottság hat fiatal tagot választott a sorai közé.

A bizottság napirendjén, a szokásos szabálymódosítások és beszámolók mellett szereplő legjelentősebb döntések az alábbiak voltak:

1. „Mondd el a világnak!” – a világgökösség misszióterve 2005–2010 között.

Ez a terv hét fontos célkitűzést fogalmaz meg az előttünk álló ötéves időszakra. Ezek a pontok a lelki növekedéstől kezdve a személyes bizonyágtevése és az evangelizáláson keresztül a médiaszolgálattal bezárólag meghatározott, elérhető és mérhető célokat tartalmaznak. (Az anyagot teljes terjedelmében közöljük a 6. oldalon.)

2. Egy 100 tagú szakbizottság felállítása az osztályok, szolgálatok és a szervezeti struktúra átalakítására.

A bizottság a következő öt évben folyamatosan dolgozik és folyamatosan teszi le a javaslatait a Végrehajtó Bizottság elé. A világgökösség ezen a kezdeményezésen keresztül szeretné ésszerűsíteni a szervezetet, hogy eredményesebben betölthessük a küldetésünket. A bizottság munkájának az egyik várható eredménye az lesz, hogy a különböző osztályok és szolgálatok a világgökösség szintjén, vagy a GK-nál vagy a divízióknál fognak működni, de megszüntetik a párhuzamosságot. Az európai uniokat képviselő

bizottsági tagok elsődleges célja, hogy javaslatokat dolgozzanak ki a gökösség európai megosztottságának a megszüntetésére és arra, hogy a kis létszámú uniók egy ésszerűbb szervezetben – önálló egyházterületek nélkül –, a többi uniókkal meg egyező jogokat élvezve véggezhessek a munkájukat. A Magyar Unió vezetése a 2006. évi Képvisezőgyűlés után juttatja el javaslatait ehhez a bizottsághoz.

3. A bizottság meghallgatta az öt évvel ezelőtt felál-

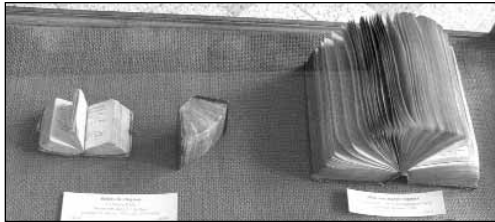
Thomas Daval, a Pápua Új-Guineai Unió elnöke hozzászólásában az egyház új tagjai megtartásának fontosságáról beszélt. (Fotó: Reger C. Smith)

A Generál Konferencia Végrehajtó Bizottságának új, ifjú tagjai. (Fotó: Reger C. Smith)

lított felsőoktatással kapcsolatos szakbizottság végső jelentését, és megszavazta az oktatási intézmények fejlesztésére vonatkozó ajánlásait.

A GK éves ülésén a Magyar Uniót dr. Szilvási András testvér képviselte. Testvérünk október 8-án, szombaton délután találkozott az észak-amerikai magyar gyülekezetek lelkipásztoraival és vezetőivel egy összehívott misszióbizottság keretében, ahol terveket fektettek le az amerikai magyarok között folyó evangelizálásra.

„Adj életet!”

Missziókonferencia magyar segítséggel Franciaországban

Aligha gondoltuk, hogy a konferencia mottója mennyire valós képet ad majd a programról. A híres protestáns hegyvidéken, Dél-Franciaországban került sor az első francia missziókonferenciára, egyházterületi rendezésben, augusztus végén. A terület misszióvezetői hallottak a magyar konferenciákról és így meghívtak, hogy segítsék egy hasonló, mozgalmi jellegű program elindításában. Közel száz személy gyűlt össze egy csendes völgyben, történelmi helyszínen, hogy lelkileg megújuljon és felkészüljön a személyes szolgálatra.

Már maga a helyszín

nagy hatással volt ránk. A közelben található múzeumban, megismerkedhettünk a protestánsok életével és küzdelmeivel, amit hitükért szenvedtek el 1685–1787-ig. A hagyománynak hátat fordítva a Bibliát helyezték mindenek fölé és óriási szomjúsággal itták Isten szavát. Kézzel másolták a Szentírást, hogy azt olvassák, terjesszék – gyakran valóban az életük árán is. A lebukás veszélyének csökkentése érdekében a nők olyan kicsi biblia-másolatokat készítettek, hogy a hajfonatukban is el tudták azt rejtetni. Ha valakinél megtalálták a Bibliát, hosszú börtönbüntetésre vagy kivégzésre számíthatott.

Megrendítő volt ott állni egy, a Constance börtönéből származó padlókövön előtt, amibe egy keresztény asszony saját körmeivel véste be a hitvallását (lásd a fotón: „Register” azt jelenti *ellenáll, kitart*), hogy kitörölhetetlen nyomot hagyva maga után a börtönben, az utána jövőket is kitartásra buzdítsa. Több évtizedes rab-

ság és szenvedés sem törte meg a hitét, végül szabadon engedték.

Sokakat azonban kerékbe törtek, gályarabságra ítélték. Lelkészként megilletődve hallottam, hogyan adták át az akkori kor protestáns lelkész diplomáját. Humorosan, de a félelmetes valóságot élethűen ábrázolva a következőt mondták a végzősöknek: „Ezennel átadjuk nektek a bizonyítványt, ami igazolja, hogy alkalmasak vagytok a mártírhálálra.” És 1684-től Isaac Hummel vértanúságával kezdetét vette a mártír prédikátorok bizonygató tevékenységének kora. Márvány táblák sora őrzi most a kerékbe tört lelkészek nevét. Mégis hittek, prédikáltak, szolgáltak.

Most, a 21. században is a hitre vágyó, Istent kereső és Neki szolgálni akaró emberek jöttek el erre a helyre. A mottónk is jól kifejezte ezt: „Adj életet!” A konferenciának három előadója volt: egy Angliából, egy Norvégiából és jómagam Magyarországról. Meglepődtem azon, hogy milyen komolyan keresték Istent. Ritkán tapasztalt szomjúsággal fordultak az Ige és az ima felé. Az első esti plenáris előadáson arról beszéltem, hogy „Miért jó kereszténynek lenni?”.

Igyekeztem rámutatni arra, hogy a kereszténység lényege Isten ismerete. Ha találkozunk Vele, megismerjük Őt, még ha csak egy kicsit is, felismerjük a tetteit, és ez hatalmas örömet, lelkesedést és erőt ad. Így a kereszténység nem vallás, hanem a legörömtelibb életforma, tulajdonképpen Istennel való járást jelent. Az előadás végén felhívást intéztem a hallgatókhoz: „Szeretnél közelebb kerülni Istenhez? Megismerni Őt és engedni, hogy betöltsze az életet? Az előadásom után szívesen imádkozom érted, csak gyere ide előre.” Nagyon meglepődtem, amikor szinte egy emberként megmozdult mindenki. Jöttek előre és éjjel fél 11-ig csak imádkoztunk. Ez az imaközösség meghatározta az egész konferencia légkörét. Láthatóan formálódtak az emberei életek Isten munkája nyomán.

A legmegrendítőbb az volt, amikor egy nagyon sok tragédiát, erősz-

kot megélt hölgy jött oda, hogy szeretne végre békét és örömet, megnyugvást Istenben, mert már nem bírja tovább. Kérte, hogy világi férjéért is imádkozunk, hogy a családjuk is Istené lehessen. Hétvégére a hölgy teljesen megváltozott, tele volt örömmel az élete. Szombaton pedig otthon, a gyülekezetükben, a férje az istentiszteleten teljesen magától előment, és az egész gyülekezetnek elmondta, hogy most már ő is Jézust szeretné követni. Újból rádöbbenünk, hogy micsoda ereje van a közös imádságnak és Isten jelenlétének.

A konferencián részt vettek az unióból és az Euro-afrikai Divízióból is vezető testvérek. Az első tapasztalatok nyomán eldöntötték, hogy jövőre már országos méretű missziókonferenciát rendeznek Franciaországban is. Jó látni, hogy országtól, nyelvtől, kapcsolatoktól függetlenül Isten megszólít, átalakít és megerősít bennünket. Jó együtt és jó Istennel! S talán érdemes komolyan venni a felkészülés lehetőségeit is, mert ki tudja, mikor térnek vissza azok a nehéz idők, amelyek próbára tették a francia protestánsok hitét a múltban. Egyet azonban jó tudni, hogy Isten ígérete valós: „...az én lelkem köztetek marad. Ne féljete!” (Aggeus 2:5) És ez elegendő nekünk.

Szabó László

70 ÉVES JUBILEUMI ISTENTISZTELET ÚJFEHÉRTÓN

Október 15-én, szombaton került megrendezésre az újfehértói gyülekezet 70 éves fennállásának jubileumi istentisztelete, melynek helyszíne a gyülekezet kápolnája volt. A hálaadó ünnepségen a helyi testvérek mellett a fehérgyarmati, biribeli, nyíregyházi, nyírpazonyi, geszterédi, hajdúböszörményi testvérek is aktív szolgálattal vettek részt, hálát adva Istennek az elmúlt 70 esztendő gondviseléséért és oltalmáért.

Az ünnepi hálaadó istentiszteleten Nagy Sándor polgármester és Lipták Pál református nagytiszteletes is részt vett, akik személyesen is köszöntötték a jubiláló gyülekezetet. A reggeli áhítat alkalmával Kovács László lelkész hirdette Isten Igéjét. Az ünnepi megemlékezés alkalmával Tóth Sándor, a TET elnöke emlékeztette a jelenlévőket Jézus szavaira: „És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül. De a ki mindvégig állhatatos marad, az idvezül” (Mt 24:12–13). A közös ebéd után, a délutáni alkalommal az itt szolgáló lelkész testvérek idéztek fel hálás emlékeket az elmúlt 70 esztendőről.

A Hetednapi Adventista Egyház Újfehértói Gyülekezetének krónikája: Az 1930-as évek elején jutott el Jézus Krisztus közeli visszajövetelének üzenete, az advent üzenet Újfehértóra. Két család tagjai keresztkeltek meg elsőként:

- 1933-ban keresztkeltek meg Gyebroczki Mariska, majd hamarosan követték őt a szülei: Gyebroczki József és felesége, valamint András fiúk.

- Ugyancsak ez idő tájt keresztkeltek meg Molnár Antalné és fia Gyula, aki később prédikátor lett.

A gyülekezet első összejöveteli helye az ún. „Száz-ház” városrészben volt, az id. Gyebroczki család egyszerű otthonában (jelenleg ABC épület). Az utcai

szobájukat rendezték be imateremnek. Náluk szálltak meg az itt dolgozó könyvevangelisták is. Nagyon lelkes kis csapatként indultak el az Úr útján, és dolgoztak mások megmentésén.

A gyülekezet hivatalos megszervezése 1935-ben történt. Az alapító tagok voltak: a Gyebroczki család, a Molnár család, Mizsik Irénke, Török néni és a lánya, Juliska.

Evangelizációs alkalmakat is tartottak ezen a helyen. Ebben a környékbeli ifjak, főleg a nyíregyháziak vettek részt, akik egy vetített képes hűsvéti előadást is tartottak ekkor.

Az 1939. évi betiltás idején is megtartották az összejöveleket. Előfordult, hogy csendőri ellenőrzés mellett. Gyermeknek nem volt szabad részt venni az istentiszteleteken. A csendőrök ellenőrzéskor megkérdezték: „Miért vannak itt gyermekek?”. Az „Itt laknak” válasszal azonban nem tudtak mit kezdeni.

Az 1940-es évek elején Szentés Alfréd adventista hittestvérünk települt át Erdélyből Újfehértóra. Családot alapított és oszlopos tagja lett a gyülekezetnek. Később szülei is követték Sármasról.

A gyülekezet első menyegzői istentisztelete 1948-ban volt, amikor is Szántó Ádám és Török Julianna testvérek kötöttek házasságot a gyülekezet és Isten színe előtt.

A II. világháború után megnőtt az Isten Igéje utáni vágy. A gyülekezet létszáma jelentősen megnövekedett. 1955-1960 között volt a legnagyobb, 69 fő. Ekkor lett a közösség tagja több család is: a Béres család, a Bodnár család, a Bodó család, a Jaksi család, a Múth család, a Szűcs család, az Esze család, a Farkas család, a Kazai család és a Zsidai család.

Később Pintér Vencel lelkipásztor evangelizációs szolgálata is nagyban

hozzájárultak a hármass angyal üzenet hirdetéséhez, és drága lelkek Jézus Krisztus melletti döntéséhez.

A gyülekezetben aktív zenei élet folyt. Az énekkar Múth Ilona testvérnő hozzáértő munkájának köszönhetőe létét. A zeneszámok megszólaltatását Szentés Alfréd presbitertől tanulták a fiatalok, aki zenekarrá fejlesztette őket.

Az idős Gyebroczki testvérek elhalálása után (1945) a gyülekezetnek a Molnár testvérek adtak otthont a Kossuth utcában, a jelenlegi helyen. Itt is az utcai szobákat használhatta a gyülekezet. Az idős Molnár testvérnő halála után az egyház megvásárolta az egész házat. Többszöri felújítás után 1979 októberében indult el az új imaház építése. 16 gyülekezetből mintegy 70 hittestvér és több lelkipásztor építette az új imaházat, a helybéli testvérekkel együtt. Az ünnepélyes felavatásra 1980. november 29-én került sor.

Az elmúlt években a gyülekezet presbiteri (vén) szolgálatát Baráth Sándor testvér látta el hűséggel.

Hálás szívvel emlékezünk meg az Újfehértói Gyülekezet lelkészeiről: Albrecht József, Debreceni Sándor, Csizmár László, Delizotti Károly, Koroknai József, Pechtol János, „Vörös” Kovács Károly, Tóth István, Beretka Imre, Farkas Dániel, Berghauer Imre, Pásztor József, Szamec Péter, Oláh Károly, Fegyvernek József, Fazekas Károly, Fehér János, Pintye Endre, Nagy Sándor, Liebhardt László, Szilvási András segédlelkész, Kovács László segédlelkész, Pócsi László, Szöllösi Béla, Várhelyi Zoltán, Szöllösi Árpád.

Isten iránti hálával emlékezünk az elmúlt évtizedek isteni gondviseléséért, oltalmáért és vezetéséért is!

Szilasi Zoltán

Keresztség Tiszaörsön

Szeptember 22-én, gyönyörű nyárvégi hétköznapon, előzetes megbeszélést követően mentünk el a Tiszaörs-i Termál Strandfürdőbe. Nagyon szép környezetben, barátságos igazgató fogadott bennünket azzal a kívánsággal, hogy a vezetőség mellett a strandfürdő munkatársai is szeretnék megtekinteni „ezt az egyházi eseményt”.

Mindannyiunk örömeire még a fürdő vendégei is (12–15 fő) részt vettek az ünnepélyes alkalmon.

Az egybegyűltekhöz Sztán János lelkész testvér szólt a keresztség eseményéről, hangsúlyozva annak bibliai eredetét, fontosságát. Felvázolta a szövetségkötés bibliai tanítását, az óember eltemetetését és az újember feltámadását, ahogyan Jézus Krisztus is példát adott, amint Keresztelő János által megkeresztelkedett felnőtként, „mintegy harminc esztendő” korában.

Az újjászületés örömét a tiszafüredi testvérek énekszolgálata tette ünnepélyessé. Szabadtéri istentiszteletünket a „Légy hív mindhalálig...” bátorító igeverssel fejeztük be.

Isten áldása legyen az újonnan szövetséget kötött testvérnő zarándokútján!

Sztán János

91 éves testvérnőt köszöntöttünk Telkibányán

Özv. Fazekas Béláné, született Szombati Ilona 1914. július 14-én, Telkibányán, ahol ma is él. Jézussal 51 éve kötött szövetséget. 1991. október 12. óta a Gönci Gyülekezet tagja.

A gönci, göncruszkai és a monoki testvérekkel a testvérnő lakásán, szombat délután hálaadó istentiszteletet tartottunk. A testvérek nyolc műsorszámmal szolgáltak, ezt követte az igeszolgálat.

Ifj. Nagy Sándor Péld 16:31 alapján szolgált: „Igen szép, ékes korona a vénység, az igazságnak útjában találta”. Az öregkor Isten ajándéka, és annak ellenére, hogy az ember fizikai állapota meggyengül, mert a látása romlik, hallása restül és a járása bizonytalanná válik, a hosszú évek tapasztalatai bölcsés és

tiszteletre méltóvá teszik az idős embert. Különösen felbecsülhetetlen az istenfélő öregek életpéldája és befolyása, aziknek jellemtulajdonságai a józanság, tisztesség, mértékletesség, türelem, hit és szeretet.

Kívánjuk Ilonka néninek, hogy idős éveiben is jó egészségnek örvendhessen, és találjon sok örömet az „igazságnak útján”.

Nagyné Ősz Ilona Katalin

„Isten és a gyülekezet színe előtt”

Ez volt az alapgondolata annak a hűség-fogadalomnak, amelyet egymásnak tettek Vaczlavik Julika és Farkas Attila, Debrecenben, 2005. szeptember 25-én, az Adventista Gyülekezet kápolnájában.

Isten üzenetét Dr. Tokics Imre testvér, a DET elnöke hirdette, a fogadalomtételt Erdélyi László lelkész vezette, és ő kért áldást az ifjú párra. Útravaló igei gondolatokat dr. Szilvási András testvér, az unió elnöke mondott.

Julika adventista szülők gyermeke. Érettségi után lett az Advent Kiadó munkatársa. Ez lett első munkahelye, ahol szerkesztőként végzi szolgálatát. Attila, Isten különös vezetése által lett a Heted-napi Adventista Egyház tagja, majd a Teológiai Főiskola hallgatója. Jelenleg a lekipásztori szolgálatba várja a hívást.

Testvéreink mindketten elkötelezett szolgálói az Úr művének, együtt járnak legációba szombatoként a gyülekezetekbe, ahol az Igével és éneklésükkel örvendeztetik a testvéreket.

Legyen életükön Isten áldása, és legyenek nagyon boldogok úgy, hogy ebből másoknak is tudjanak adni.

(el)

Hálafa Vácott

Október 15-én aratási hálaáldozatot tartottunk a Váci Gyülekezetben. A testvérek elhozták legszebb terményeiket, és ezzel csodálatosan feldíszítettek egy asztalt.

Az istentisztelet előtt Lehotka Gábor testvér egyik tanítványa orgonált, majd a váci fiatalok közösen olvasták fel a 15. és a 24. zsoltárt. Simon László testvér igeszolgálata végén megkérte a testvéreket, mindenki írja fel egy előre kiosztott levélre, hogy miért hálás az Úrnak, majd a levelet hozzák ki és akasszák fel a gyümölcsökkel megrakott asztal közepén álló kopasz ágra, amely így a Váci Gyülekezet HÁLAFÁJA lett.

Az istentisztelet végén az asztal körül egymás kezét megfogva együtt imádkoztunk.

Simon László

Akiktől búcsúzunk...

Vaczlavik Jánosné
1924–2005

Szeptember 28-án Farnoson, a salgótarjáni és farmosi testvérek szomorú, mégis reményteli eseményre gyűltek össze az adventista temetőben: idős Vaczlavik Jánosné testvérünkötől búcsúztunk a feltámadás reménységében.

Testvérünk a 1924. július 16-án született Salgótarjában. Fiatalon, 19 évesen Krisztusnak szentelte életét, és a Salgótarjáni Gyülekezet tagja lett. Példamutató életet élt, családjával Istennek szolgált. Hitében akkor sem rendült meg, amikor hívó fiát kellett eltemetnie.

Amíg tehetette, hűségesen látogatta a gyülekezetet, majd mikor betegsége helyhez kötötte, már csak egy-egy úrvacsorai istentiszteletre tudott elmenni. Betegsége ellenére töretlen lelkesedéssel szolgált: minden úrvacsorán Isten bűnbocsátó kegyelmét egy-egy szép verssel is megköszönte. Már amikor ahhoz is kevés volt az ereje, hogy maga menjen el a gyülekezetbe, amikor a gyülekezet vezetői, lelkésze látogatta meg, akkor is minden alkalommal költeménnyel dicsérte Istent. Hívó családja szívesen vette volna magához, de úgy érezte, van tennivalója másik gyermekének családja körében. Élete végén ágyhoz-kötötten, testben elerőtelenedve, de hitében megerősödve várta Üdvözítője eljövételét. Szeptember 22-én földi életútja lezárult.

Temetése alkalmával Ócsai Tamás, a Salgótarjáni Gyülekezet lelkésze hirdette Isten vigasztaló Igéjét az egybegyűlt rokonok, testvérek, ismerősök előtt. A sírnál Simon István testvér, a Farnosi Gyülekezet lelkésze beszélt a feltámadás közeli reménységéről.

„Mert az én Atyámnak az az akarata, hogy annak, aki látja a Fiút, és hisz benne, örök élete legyen; én pedig feltámasztom őt az utolsó napon.” (Jn 6:40)

Ócsai Tamás

Márkuj Lajos
1922–2005

Egy igazán szerető szívű, segítőkész, vendégszerető testvérrel lett szegényebb közösségünk, amikor Márkuj Lajos testvérünk elaludt az Úrban.

1922-ben született Budapesten. Mezőberény, Békés, Hidas, Békés, Albertirsa voltak életének állomásai, míg végül a szentgotthárdi temetőben utolsó földi útjára kísértük.

Fiatalon, 19 évesen keresztkedett meg, s haláláig hűséges tagja volt egyházunknak. Diakónusként szolgált gyülekezeteiben. 1942-ben házasodott össze Szabó Ilona testvérnővel, akivel mindvégig igaz szeretetben éltek együtt. Házasságukból három gyermek született: Lajos, Ilona és Éva, akiket szeretettel és gondoskodással vettek körül. Gyermekükön kívül hét unoka és hat dédunoka gyászolja testvérünket.

Mint szabómester, kiváló szakember volt. Értett a mives dolgokhoz. Most arra vár, hogy fehér ruhát kapjon Üdvözítőjétől, akihez mindvégig hűségesen ragaszkodott. Szerette a kertet, halála napjáig dolgozott. Hisszük, hogy hamarosan az új föld fáit csodálhatja majd.

Testvérünkötől október 6-án búcsúztunk el a szentgotthárdi temetőben, szerettei és tisztelői körében.

Gyűrűs István

Bányai Jánosné
1928–2005

2005. szeptember 30-án, 15 órákor búcsúztunk el Bányai Jánosné, született Herczeg Anna testvérnőtől. A szaltnaki temetőbe sokan eljöttek végtisztességet

tenni: a rokonokon kívül megjelentek a barátok, jó szomszédok, munkatársak is.

Annuska 1928. március 29-én született Nagyvarsányban, egy kilenc gyermekes református család hetedik gyermekeként. Nehéz gyermekkorra volt. Később felnőtt éveit is kemény munka, sok megpróbáltatás és küzdelem jellemezte.

1952-ben kötött házasságot Bányai Jánossal. A frigyéből öt gyermek született: Katica, Jani, Zoli, Barna és Pisti. A család 1965-ben költözött Szaltnakra.

1979-ben az aláírt keresztség által lett a Hetednapi Adventista Egyház tagja. Hittestvérei között szeretetre, közösségre talált. Amíg egészsége engedte, rendületlenül járt a dombóvári gyülekezetbe. 2005. elejétől állapota romlott, fizikai ereje gyengült, tolószékre került. Mielőtt 77. életévében elaludt az Úrban, még személyesen beszélgetett lelkészével. Gondolataiban sokat időzött a múltban.

A gyászszertartást Petőh Imre lelkész testvér végezte. A sírnál Szűcs Csaba testvér Isten vigasztaló igéit szölte. A méltató búcsút a dombóvári és kaposvári testvérek énekszolgálatá tette teljessé.

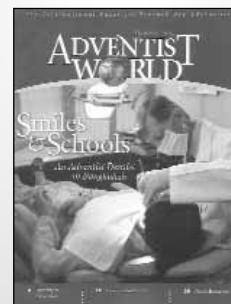
Nem feledjük szerény, csendes, kedves, természetes, mosolygós egyéniségét. Gyászoló szeretteivel a továbbiakban is tartjuk a kapcsolatot.

Megváltójába vetett rendületlen hite midannyiunk számára példaértékű. Viszontlátásra, Annuska!

Szűcs Éva Judit

Megjelent az Adventist World, a Generál Konferencia ingyenes, angol nyelvű folyóirata, amely korlátozott példányszámban 2005. november 31-ig még megrendelhető az AdventInfo elérhetőségein.

Mondd el a világnak!

A Generál Konferencia misszióterve a 2005–2010. közötti időszakra

Látás

A *Mondd el a világnak!* a világközösség látása arról, hogyan fogja hirdetni a Hetednap Adventista Egyház Jézus evangéliumát 2005–2010. között. Ez a látás az egyháznak, mint kihívott közösségnek az azonosságtudatára, valamint végidei küldetésére összpontosít, amely nem más, mint az evangélium hirdetése „minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek” (Jel 14:6). A látás világos: a világon minden embert arra ösztönöz, hogy válaszoljon a Jézusról és az Ő közeli visszatéréséről szóló jó hírre.

Értékek

A *Mondd el a világnak!* több mint program. Több mint jelmondat. Látás arról, hogy az egyház – Isten kegyelme által – milyen lesz és mit fog tenni annak érdekében, hogy Jézus parancsának eleget téve hirdesse az evangéliumot minden teremtnak. A *Mondd el a világnak!* egy személyes és egy testületi kötelezettségvállalás, hogy Isten családjában megéljük azokat a kulcsfontosságú értékeket, mint a minőségi élet, az egység és a növekedés.

A *Mondd el a világnak!* arra készíti az egyházat, hogy személyesen megismerje Jézust, hogy buzgón és egyetlen egyesített hangként hirdesse az Ő nevét. Vajon felfogjuk-e, hogy mit tehet Isten az Ő népén keresztül a Föld aratásának begyűjtésében? Képzelnünk el egy globális közösséget, amely önzetlen szolgálatban a Krisztus életét éli, egy imádkozó népet, amelyet az Ő Lelke hatalmazott fel, amelyet Isten Igéje táplált, és amely egyesült a küldetésben. Egy ilyen nép Isten követeként fogja betölteni küldetését a sóvárgó világ előtt.

Az egyház hét kulcsterületet határozott meg, amelyekre erőforrásait, ener-

giáit és imádságait összpontosítja. Ez a hét terület fogja egyesíteni az egész egyházat a jó hír hirdetésének látomásában. Az egyház vezetésének minden szintjét, minden intézményét, minden szolgálatát, minden kezdeményezését és minden gyülekezeti tagot bevon majd ebbe a szolgálatba.

Célok 2005–2010. között

1. Lelki növekedés: Az egyház tagjainak naponkénti bibliatanulmányozással és imádsággal töltött idejének növelése 50 százalékról legalább 65 százalékra.

2. Közösségi részvétel: A közösségi szolgálatokban résztvevő egyháztagok számának növelése 29 százalékról legalább 40 százalékra.

3. Személyes bizonyágtevés: Felhívást intéz az ötmillió hetednap adventistához, hogy érjen el legalább egy személyt Jézusért, és 2010-re hozzák őket kapcsolatba Isten családjával.

4. Misszió a nagyvárosokban: A nagyvárosokért hitben előrehaladva világszerte több mint 27 nagyvárosban új gyülekezetek szervezése és alapítása.

5. Gyülekezetalapítás: A még el nem ért területeken 20 ezer új gyülekezet alapítása és gondozása, miközben a kellő módon gondoskodik a 2000–2005. között alapított 17 ezer új gyülekezetéről.

6. Evangelizációs programok: Minden gyülekezet részt vesz egy éves evangelizációs rendezvényben, melynek eredményeként 400 ezer evangelizációs miszió- és tanítványképző program valósul meg, amely magában foglal 100 ezer ifjúsági evangelizációs sorozatot is.

7. Média-evangelizáció: A technika és a kommunikáció – a rádió- és televíziócsatornák, az internet és a kiadványok – kreatív felhasználása annak érdekében,

hogy a világon minden emberhez eljusson az evangélium üzenete.

A megvalósítás

1. A divíziók, az uniók és a területek a Generál Konferenciával együtt biztosítják a támogatást, a látás és a különböző erőforrások segítségével, a hozzájuk tartozó kisebb egységek számára.

2. A divíziók, uniók és a területek terveinek és kezdeményezéseinek rugalmas egyesítése.

3. A terveket az egyházvezetés éves üléseinek napirendi pontjai közé beillesztik, hogy meghallgassák és megbeszéljék a jelentéseket, illetve cselekvési tervet készítsenek.

4. Érthető, gyors és rendszeres kommunikáció a világegyházzal.

5. Elsőbbséget élvez minden osztály, intézmény és egység, mindenütt az egész egyházban.

6. Imádság és megfontolás tárgyát képezi az egyházvezetés minden szintjén minden vezető számára, miközben a tervek megvalósításán munkálkodnak, saját hatáskörükön belül.

A *Mondd el a világnak!* egy olyan egyház képét tárja elénk, amelyben a tagok imádkoznak, Szentlélekkel teljesek és Isten Igéjével élnek. Egy olyan egyház képét, ahol minden osztály, minden egység, minden vezető és tag egyesült az egyetlen céltudatos misszióban. Egy olyan egyház képét, amely lehetőséget biztosít az egész világnak, hogy meghallja és válaszoljon a Jézus Krisztusról szóló jó hírre.

AI

(Nem hivatalos fordítás.)

Hibák a protestáns bibliafordításban?

Közérdekű felhívás!

Az Unióbizottság XIV/264. sz. határozatában felkérte az Adventista Teológiai Főiskola vezetését, hogy gyűjtse össze és továbbítsa a Magyar Bibliatanács felé a protestáns bibliafordítással kapcsolatos észrevételeket.

Így szeretettel kérünk minden munkatársat és gyülekezeti tagot, hogy 2005. november 15-ig az alábbi elérhetőségeken keressetek meg minket kérdéseitekkel és javaslataitokkal: 2219 Pécel, Ráday u. 12.; Tel: (28) 547–295; E-mail: atf@adventista.hu

ATF

„Az ének az egyik leghatásosabb eszköz arra, hogy bevésse a szívekbe a lelki igazságokat.” E. G. White

Szeretettel várjuk testvéreink jelentkezését az Advent Kamarakórusba alt, tenor és basszus szolamokba.

Próbák: 2–3 hetente vasárnap 9:30–16 óráig, a Budapest, Práter utcai gyülekezetben.

Jelentkezés meghallgatásra: 30/678–6587
Viktor Zsuzsa, kórusvezető